

Nemzeti ügy

A nemzeti identitás kulcsfontosságú ahhoz, hogy egy ország sikeres legyen. Afganisztán és Szíria éppen a nemzeti érzés hiánya miatt képtelenek [rajthozrajtközhöz](#) állni a [prosperitásért](#) folytatott versenyben. Egy erős egészséges nemzeti érzés nem [csak](#) a fejlődés kritériuma, hanem betemeti az árkokat és egyesíti az országot. Ez a fajta [patriotizmus](#)-veszélyben van.

A fejlődés bástyája

A fejlődésnek számos kritériuma van a nemzeti identitáson kívül. Ahhoz, hogy egy ország fejletté váljon szüksége van erős államhatalomra, tiszta választásokra, joguralomra és fejlett társadalomra - a nemzeti identitás mellett. Ezek a kritériumok egymásra épülnek, azonban a nemzeti identitás az az alap, amely nélkül nem vagy csak rendkívül kín-keservesen lehet megkezdeni az építkezést. A nemzeti identitás hiánya megmérgezi a többi kritériumot is, ezzel meggyengítve az országot.

Ahhoz, hogy egy ország a fejlődés útjára lépjen, közösséggé kell válnia. A közös történetek, mítoszok és kultúra lehetővé teszi számukra, hogy nagy létszámban működjenek együtt és kialakuljon a nemzetközösség. A nemzeti identitás [következtébenkövetkeztében](#) az ország egyesülhet, létrejön a nemzeti érdek. A közös célok miatt az ország hosszú távra tud tervezni, ellenállóbbá válik a külső fenyegetésekkel szemben, illetve [kevésbé lesz nem lesz menthetlenül](#) megosztott a törzsi ellentétek mentén.

Egy közös nemzeti érzés nélküli országban a politikai vezetőket nem fogadják el a kisebb, de erősebb identitással rendelkező csoportok [nemzeti](#) vezetőnek. Ennek következtében a kormányzat mindig illegitim lesz az ország bizonyos részeinek, amely instabilitáshoz és elnyomáshoz vezet (amely ellehetetleníti a demokráciát és jogállamot). A hatalmon lévő etnikum, törzsi vagy vallási csoport lerabolja az államot, hiszen nem érzik felelősségüknek a többi csoporttal való törődést. Az állam értékes erőforrássá válik a törzsi hatalmi harcok közepette. Az ilyen instabil és megosztott államok általában képtelenek ellenőrizni a gazdasági és a politikai életet. Lehetetlenné válik egy fellendítő gazdaságpolitikát végrehajtani, de egy ilyen országnak még az "erőszak monopóliumát" is nehezebb fenntartani. A nemzeti identitás hiánya könnyen aláássa az államhatalmat, ami burjánzó maffiaállamba, káoszba és vérengzésbe torkolthat.

A nemzeti érzés betemeti a politikai árkokat, [következtébenkövetkeztében](#) közös célokat és [nemzeti](#) minimumokat hozunk létre. Egyesíti az országot, feloldja az ellentétek egy részét és növeli a demokratikus intézményekbe vetett bizalmat. Az egészséges nacionalizmus a demokrácia fontos eleme, nélküle a pártok kisebb, törzsi [identitásokidentitások](#) mentén [szerveződnekszerveződne](#) és szekértáborok alakulnak ki. A hazafiasság lehetővé teszi, hogy a polgárok megvitassák a közös jövőjüket, hiszen ez közös érdek esetén csupán véleménykülönbséget, végzetes szembenállást nem jelenthet.

Két út

Kétféle nemzeti érzés létezik: etnikai és polgári nacionalizmus. Az etnikai nacionalizmusban fontos szerepet játszik a nemzetiséghez, a rasszhoz és a valláshoz tartozás. Hangsúlyosak az ősök, a nép mitológiája, az eredet. Az etnikai nacionalizmusban megjelenik az erő kultusza, hajlamosabb területi igényekkel fellépni ("Tegyük naggyá!") és kizáróbb a bevándorlókat, [illetveillteve](#) a kisebbségek felé. Erőteljesebben megjelenik benne a "mi" és az "ők" közötti választóvonal. [A](#) markáns jobboldalon pedig számos politikai formáció kovácsol politikai tőkét ennek a választóvonalnak a megvastagításából, esetleg újrarajzolásából.

A polgári nacionalizmus ezzel szemben nyitottabb a bevándorlókat és kisebbségek felé, a közös együttélésen, az ország intézményeinek és törvényeinek az elfogadásán alapul. A büszkeség tárgya

Commented [1]: A cikk mondanivalója érdekes, a véleményrovatban mindenképp van helye. Viszont a fogalmazás sokszor száraz, hiányoznak a magyarázatok, példák, ami könnyítené a megértést. Emiatt sokszor úgy tűnik, hogy logikai ugrások vannak a szövegben, pedig valószínűleg nincsenek. A felesleges anglicizmusokat minthogy prosperitás kigyomlámtam, ezeket hanyagoljuk. Nagyon hiányoznak a források, hivatkozások, nem lehet lehozni úgy egy 1000 szavas cikket, hogy egy citation se legyen benne.

Commented [2]: Utánajártam a helyesírásnak, ha nemcsak... hanem/de akkor egybeírjuk

Commented [3]: Afganisztán és Szíria említése csak így full random. Itt célszerűbb lenne úgy fogalmazni, hogy "több elmaradott országban," vagy valami hasonló, azonban az első mondat ezt már lényegében leírja.

Commented [4]: Ezek mi/ki alapján kritériumok? Itt lehet például hivatkozni arra, hogy a frissen Nobel-díjas Acemoglu könyve ezeket sorolja

Commented [5]: Ez a rész tartalmilag jó, de kicsit száraz. Amikor van egy állítás, ha nem is mindegyik után, de egy példa vagy egy citation sokat dob rajta.

Commented [6]: Mindegy hogy T/1 vagy E/3, csak ne legyen mindkettő

Commented [7]: Citation needed

ebben az esetben inkább a kultúra, a sport, a tudományos eredmények és a demokratikus intézmények. Az 1956-os demokratikus forradalom tisztelete a polgári nacionalizmushoz, míg a nagy-magyarországos sál az etnikai nacionalizmushoz tartozik.

A nemzeti identitás legfőbb előnyét, miszerint az ország képes egyesülni, mindkét fajta nacionalizmus hordozza. Az etnikai nacionalizmus is képes egyesíteni egy országot, azonban kizárólagos jellege miatt könnyen meg is oszthatja. Ha az etnikai nacionalizmus elharapódzik, a "belső idegeneket" már nem tekintik a nemzet részének. Ez árkokat és kirekesztést szül, ezzel hasonló folyamatokat elindítva, mint amelyeket nemzeti identitás nélküli államok esetében láthattunk.

A polgári nacionalizmus befogadóbb jellege ezzel szemben lehetővé teszi a nyitottabb, "belső idegenektől", "a nemzet nemes testét rágó dögeselyűktől" mentes együttélést. Ugyanakkor éppen az inkluzív jellege miatt, a polgári nacionalizmus választóvonalala ködösen definiált és kevésbé átélhető. Nehezebb megragadni: akkor mégis kik vagyunk mi, és kik ők? Az intézményrendszerek és a kultúra nehezen megérthető, és kevesebb érzelmetérzelemet vált ki az állampolgárokból, mint egy a magyarok dicső múltjára vagy erejére utaló állítás.

Az erős nemzet

Ahhoz, hogy a nemzeti identitás beteljesítse a fejlődéshez szükséges szerepét, alapvetően polgári nacionalizmusra van szükség. Az etnikai nacionalizmusnak vannak olyan elemei, amelyek nem károsak, sőt szükségesek a nemzet önmeghatározásában. Ilyen az eredet kérdése is. Azonban az etnikai nacionalizmus túlpörgése könnyen könnyen vezethet egy végletesen megosztott, kirekesztő és csupán nacionalista töresek mentén politizáló államhoz. Ez pedig nem csak a diskurzus minőségére, a demokráciára, hanem a stabilitásra is veszélyt jelent. Az ezekben okozott károk pedig könnyen letérítik az országot a prosperitás útjáról.

Ezzel szemben, a polgári nacionalizmus képes hosszútávon biztosítani az ország számára az egységet. Ráadásul éppen az intézmények, a szabadság, a demokrácia és tudományos eredmények képezik az alapját, amelyek szintén a fejlődés fontos elemei. Így egy erős polgári nemzeti identitással rendelkező állam esetében a nemzeti érzés a saját szerepének a teljesítésén túl, a többi, fejlődéshez elengedhetetlen szempontot is megerősíti. Ezzel a fejlődés alapjává válik.

Fenyegetés

A nemzeti egységhez nem csak inkluzív és jól definiált nemzeti érzésre van szükség. A nemzeti identitásnak fontosabbnak kell lennie, mint a más, kisebb csoportokhoz fűződő érzelmeknek. Ez biztosítja, hogy a csoportok meg tudjanak állapodni, és ne szakadjon darabjaira a társadalom. A két politikai oldal a kisebb identitásokat erősíti meg, ezzel meggyengítve az inkluzív nemzeti érzést és az egységet. Amikor a populisták jobboldal az etnikai nacionalizmusból, a nemzetből való kirekesztésből kövacsol politikai tökézt, éppen azt a nemzeti egységet bontják meg, amelyet annyira magasztolnak. A baloldal minderre a nemzet inkluzív felfogásának előtérbe tolása helyett, átengedi a nemzetfogalmat a jobboldalnak és az identitáspolitikát választja, ezzel tovább mélyíti az árkokat.

A politikusok erős érzelmekre, a sajtóval szembeni végletes kritikára és a biztosság-szavazók megcélzására építenek. Ezzel megerősítik a szekértáborok határait, feltűzelik szavazóikat, könnyebbé teszik a mozgósítást. Párhuzamos igazságok és nyilvánosságok jönnek létre. Egyre nehezebb a nemzetre egyetlen közösségként tekinteni.

A demokrácia fontos eleme, hogy elismerjük közös értékünknek az intézményeink tiszteletét és a szabadság szeretetét. Azonban egy megosztott és szétszakadozó társadalomban egy autokrata ambíciókkal rendelkező politikus könnyen az intézmények ellen vezetheti a táborát. Egy konszenzus

Commented [8]: Na, ez a bekezdés fogalmazásügyileg a legjobb! Ilyen, kicsit mesélős, magyarázós legyen végig!

Commented [9]: Citation

Commented [10]: Példa

Commented [11]: Nagyon a semmiből jön ez a mély politizálás. Emellett a cikk pont az "ároktemetés" mellett érvel, a bal és jobboldal pont ezen fogalmakat erősíti vissza.

utáni, lövészárk-hadviselésen alapuló politikai környezetben sokkal több tér nyílik a demokrácia kereteinek a feszegetésére. Ezzel pedig a politikusok élni fognak.

A polarizáció erősödik, a párbeszéd elnehezül, a szekértáborokban a hangulat fokozódik. A politikai hovatartozás, és a kisebb csoportidentitások egyre fontosabb szerepet játszanak az önmeghatározásban. Hiába haladták meg a ~~fejlettfejelett~~ nemzetállamok a törzsi konfliktusokat, ha új, politikai törzsekkel újratelemítik azokat. A nemzeti identitás nem egy kipipált rubrika, vagy egy lehúzott elem a listáról, nincs teljesítve: ha nem vigyázunk, könnyen visszaléphetünk benne, ezzel veszélyeztetve az ország fejlődését.

Commented [12]: Ez a félmondat meglehetősen gyenge mondás a cikk végigvonuló harcos hangnemhez képest

Commented [13]: Megintcsak forrás, példa, magyarázás